

Str. 4. Die Scholien bei Stev. सादय देवानुपवेशय । योनिषु स्थानेषु । त्रिषु सवनेषु । Rosen: i. e. «in tribus libationibus», quod fortassis ad sacra matutina, meridiana, et vespertina respicit. *Nigh.* III. 4. kommt योनि unter den गृह्णामानि vor; vgl. Çankara zu *Vedānta Sūtr.* I 4. 27. Rosen.

c. परिभूष wird durch अलंकृष्ट erklärt.

Str. 5. a. b. Die Scholien: ब्राह्मणाद्ब्राह्मणाच्यंसि संबद्धात् रायसो धनभूतात्पात्रात्सोमं पिब । ब्रह्मशब्देनात्र ब्रह्मवर्गे द्वितीयो ब्राह्मणाच्यंसी कथ्यते । Vgl. zu Pāṇini V. 1. 135. VI. 3. 2. und Colebr. *Misc. Ess.* S. 135. 190. — ऋतूँस्तु «nach den *Rtu's*»; über den Acc. ऋतूँस्तु s. zu I. 2. c.

c. *Sāmav.* a. a. O. तवेदं सख्यमस्तुतं । — अस्तुत wird durch अविच्छिन्न erklärt.

Str. 6. a. b. युवम्. Das Pronomen der 2ten Person hat in den *Veden* im Dual folgende Declination: Nom. युवम् (vgl. तम्) CXII. 3. CXIX. 4, 6, 7, 9, 10., Acc. युवाम् (vgl. ताम्) CIX. 5. CXIX. 5., Dat. युवभ्याम् CVIII. 2. oder युवाभ्याम् CIX. 4., Abl. युवत् (vgl. तत्) CIX. 1., Gen. युवोस् CXII. 2., CXIX. 3, 5. Am Anfange eines Compositums finden wir CXIX. 5. युवा: युवायुतं रथं; vgl. युवाकु III. 1. 3. — दत्त wird durch प्रवृद्ध erklärt. — धृतव्रत मित्रावरुणा. Die *Pada*-Handschriften lesen hier: धृतव्रता मित्रावरुणा, und XVII. 3, 7, 8, 9: इन्द्रावरुणा. Der Scholiast bemerkt: संक्षिप्तायां ह्यन्द्सं ह्रस्वत्वं । Es ist wohl keinem Zweifel unterworfen, dass diese Composita wirkliche Singulare sind, was schon daraus hervorgeht, dass sie nur auf dem ersten Gliede den Ton haben; vgl. zu II. 2. 1. a. Bemerkenswerth ist aber, dass ein solches Compositum männlichen Geschlechts verbleibt, wie man aus dem Acc. मित्राग्निम् XIV. 3. ansehen kann. मित्रा im *Pada*-Text wird der Scholiast gewiss als Acc. Sg. erklären; vgl. zu